

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۰/۱۲/۲۱

رفعت حسینی

شپوهه نبرد

به همدمی بیکرانگی آگهی
ز راه های سرمدی گذر نموده ام.

***

تپش تپش خزیده ام
ز محنتی چشیده ام
گهی که سرنوشت شعرهای من صلیب بوده است
و آشیانه های من
به چنگ بادرفته اند.

***

خروش راه برده درنبردرا همیشه عاشقم
باوری سخیف را رها نموده ام.

***

چه پندها ز سرزمین زندگی سرشته گشته درگ و پی ام
عهد من و خاک و آب بوده اینکه مهر را
نگاهبان و همسفر شوم.

***

چی روی داد که شد روزگاریه پوش؟
چرا غرور کوچ کرد؟
ناروا پدید آمد؟

***

پلی که بود بین دل و آینه
ز یورش بیداد حزب خلق، شبی شکست
و رود محبت، انجماد را، ببر گرفت.

د پانو شمیره: له 1 تر 3

***

ز بود و باش اضطراب می رسد نوا:
کجاست شهر من ؟
چی شد ؟ کجاست شهر کودکی من ؟
کجاست شهر زندگی من ؟
شراره می کشد هنوز آتشش ؟
شراره می کشد هنوز ؟

***

کتاب رزم و خشم را مرور کرده ام
زیانه های آتش وداع را چشیده ام
ز واژه های دفتر بنام داد ، آگهم.

***

وسهم ما پنجره ست.

***

نگاه کن ، نگاه کن به پنجره
پنجره و پنجره و پنجره.

***

چه تیره است شب از ورای پنجره
و دلگرفته است روز از ورای پنجره
درختها خموش می زینداز ورای پنجره
پرنده ها بسوی هیچ می پرند از ورای پنجره
و از دیار یار نامه بی نمی رسد از ورای پنجره
ور هروان کوچه چوبی انداز ورای پنجره.

***

نه ، برتر است ، همنوای آفتاب زندگی نمود.

***

چی گونه می توان سیاق پرکشیدن عقاب
و شیوه نبرد را فرا گرفت ؟
که آن بقا و سربلندی است
و این غریب بودنست ، سرکشیدنست.

***

درین زمان بی مروتی
به راه و گام فکرمی کنم
و این تلاش استوار
مرا به یاد اوج می برد.

***

به اوج ، می شود ، که پشت کرد ؟
می توان که آبی زلال اوج را زیاد برد ؟
نمی شود نمی توان
تمام زندگیست : اوج ،
بال و پر زدن به سوی اوج .

***

و فصلِ نکبتیست
دورهء زوالِ سرزمین و مردمی .

دو هزار و نوزده
آلمان